

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

10 päivänä huhtikuuta 2014*

Ennakkoratkaisupyyntö — Tietojen antaminen kuluttajille ja kuluttajansuoja — Asetus (EY) N:o 1924/2006 — Elintarvikkeita koskevat ravitsemus- ja terveysväitteet — Näiden elintarvikkeiden pakkausmerkinnät ja esillepano — 10 artiklan 2 kohta — Ajallinen sovellettavuus — 28 artiklan 5 ja 6 kohta — Siirtymätoimenpiteet

Asiassa C-609/12,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 5.12.2012 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 27.12.2012, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Ehrmann AG

vastaan

Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja L. Bay Larsen sekä tuomarit M. Safjan (esittelevä tuomari), J. Malenovský, A. Prechal ja S. Rodin,

julkisasiamies: M. Wathelet,

kirjaaja: hallintovirkkamies A. Impellizzeri,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 10.10.2013 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Ehrmann AG, edustajanaan Rechtsanwalt A. Meyer,

— Euroopan komissio, asiamiehinään S. Grünheid ja B.-R. Killmann,

kuultuaan julkisasiamiehen 14.11.2013 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee elintarvikkeita koskevista ravitsemus- ja terveysväitteistä 20.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1924/2006 (EUVL L 404, s. 9 ja oikaisu EUVL 2007, L 12, s. 3), sellaisena kuin se on muutettuna 9.2.2010 annetulla komission asetuksella (EU) N:o 116/2010 (EUVL L 37, s. 16; jäljempänä asetus N:o 1924/2006), 10 artiklan 2 kohdan tulkintaa.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa Revision-valittajana on Ehrmann AG (jäljempänä Ehrmann) ja valituksen vastapuolena Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV (sopimattoman kilpailun torjumisesta vastaava yhdistys, jäljempänä Wettbewerbszentrale) ja joka koskee asetuksen N:o 1924/2006 10 artiklan 2 kohdassa säädettyjen tietojenantovelvollisuuksien ajallista soveltamisalaa.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

- 3 Asetuksen N:o 1924/2006 johdanto-osan 1, 9 ja 35 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(1) Yhä useampi yhteisössä merkitty ja mainostettu elintarvike on varustettu ravitsemus- ja terveysväittein. Kuluttajansuojan korkean tason varmistamiseksi ja kuluttajien valinnan helpottamiseksi markkinoille saatettujen tuotteiden, maahantuodut tuotteet mukaan lukien, olisi oltava turvallisia ja asianmukaisin merkinnöin varustettuja. Monipuolinen ja tasapainoinen ruokavalio on hyvän terveyden edellytys ja yksittäisillä tuotteilla on vain suhteellinen merkitys kokonaisruokavalion kannalta.

--

(9) On olemassa useita ravitsemuksellisia tai fysiologisia vaikutuksia omaavia ravintoaineita ja muita aineita, kuten vitamiinit, kivennäisaineet ja hivenaineet, aminohapot, välttämättömät rasvahapot, ravintokuidut sekä erilaiset kasvit ja yrttiututteet, joita elintarvikkeet voivat sisältää ja joista voidaan esittää väitteitä. Tästä syystä olisi vahvistettava kaikkiin elintarvikkeita koskeviin väitteisiin sovellettavat yleiset periaatteet. Näin voidaan varmistaa kuluttajansuojan korkea taso ja antaa kuluttajille tarvittavat tiedot tietojen valintojen tekemiseksi sekä luoda elintarviketeollisuudelle yhtäläiset kilpailuolosuhteet.

--

(35) Asiamukaiset siirtymätoimenpiteet ovat tarpeen, jotta elintarvikealan toimijat voivat mukautua tämän asetuksen vaatimuksiin.”
- 4 Kyseisen asetuksen 1 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Tällä asetuksella lähennetään jäsenvaltioissa annettuj[a] ravitsemus- ja terveysväitteitä koskevia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, jotta voidaan varmistaa sisämarkkinoiden tehokas toiminta ja kuluttajansuojan korkea taso.

2. Tätä asetusta sovelletaan kaupallisessa viestinnässä lopulliselle kuluttajalle tarkoitettujen elintarvikkeiden pakkausmerkinnöissä, esillepanossa tai mainonnassa esitettäviin ravitsemus- ja terveysväitteisiin.

Jäljempänä 7 artiklaa ja 10 artiklan 2 kohdan a ja b alakohtaa ei sovelleta, kun on kyse pakkaamattomista elintarvikkeista (hedelmien, vihannesten ja leivän kaltaiset tuoretuotteet mukaan lukien), jotka on asetettu myyntiin loppukuluttajille tai suurtalouksille, tai myyntipisteessä ostajan pyynnöstä pakatuista elintarvikkeista tai välitöntä myyntiä varten ennalta pakatuista elintarvikkeista. Kansallisia säännöksiä voidaan soveltaa, kunnes hyväksytään yhteisön toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, myös sitä täydentämällä, 25 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

--”

5 Mainitun asetuksen 2 artikla sisältää seuraavat määritelmät:

”1. Tässä asetuksessa sovelletaan:

--

2. Lisäksi sovelletaan seuraavia määritelmiä:

1) ’väitteellä’ tarkoitetaan esitystä tai kuvausta, joka ei ole yhteisön tai kansallisen lainsäädännön mukaan pakollinen, mukaan luettuina graafiset sekä kuvia tai symboleita kaikissa muodoissa sisältävät esitykset, ja jossa todetaan, esitetään tai annetaan ymmärtää, että elintarvikkeella on erityisominaisuuksia;

--

4) ’ravitsemusväitteellä’ tarkoitetaan väitettä, jossa todetaan, esitetään tai annetaan ymmärtää, että elintarvikkeella on erityisiä hyödyllisiä ravitsemuksellisia ominaisuuksia seuraavien seikkojen johdosta:

a) energiamäärä (kaloreina),

i) jonka se tuottaa,

ii) jonka se tuottaa lisättyinä tai vähennettynä määränä,

iii) jota se ei tuota, ja/tai

b) ravintoaineet tai muut aineet,

i) joita se sisältää,

ii) joita se sisältää lisättyinä tai vähennettyinä määrinä,

iii) joita se ei sisällä;

5) ’terveysväitteellä’ tarkoitetaan väitettä, jossa todetaan, esitetään tai annetaan ymmärtää, että elintarvikeryhmän, elintarvikkeen tai sen ainesosan ja terveyden välillä on yhteys;

--”

- 6 Kyseisen asetuksen 3 artiklan, jonka otsikko on ”Väitteitä koskevat yleiset periaatteet”, ensimmäisen kohdan sanamuoto on seuraava:

”Ravitsemus- ja terveystähteitä voidaan käyttää yhteisön markkinoille saatettujen elintarvikkeiden pakkausmerkinnöissä, esillepanossa ja mainonnassa vain, jos ne ovat tämän asetuksen säännösten mukaisia.”

- 7 Asetuksen N:o 1924/2006 10 artiklan, joka koskee terveystähteitä ja jonka otsikko on ”Erityiset edellytykset”, 1–3 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Terveystähteet ovat kiellettyjä, jolleivät ne täytä II luvun [joka sisältää mainitun asetuksen 3–7 artiklan] yleisiä edellytyksiä ja tämän luvun [joka sisältää saman asetuksen 10–19 artiklan] erityisiä edellytyksiä, jolleivät ne ole saaneet tämän asetuksen mukaista hyväksyntää ja jolleivät ne sisälly 13 ja 14 artiklassa tarkoitettuihin hyväksytyjen väitteiden luetteloihin.

2. Terveystähteet ovat sallittuja vain, mikäli pakkausmerkintöihin tai niiden puuttuessa esillepanoon tai mainostamiseen sisältyy seuraavat tiedot:

- a) maininta tasapainoisen ja monipuolisen ruokavalion ja terveiden elämäntapojen tärkeydestä;
- b) kuinka paljon ja kuinka usein elintarviketta on nautittava väitetyn hyödyn saamiseksi;
- c) tarvittaessa huomautus henkilöille, joiden olisi vältettävä elintarvikkeen nauttimista; ja
- d) asianmukainen varoitus niissä tuotteissa, joiden liiallisesta nautimisesta todennäköisesti aiheutuu terveystähti.

3. Viittaus ravintoaineesta tai elintarvikkeesta saatavaan yleisluonteiseen, täsmentämättömään hyötyyn yleisen terveyden tai terveyteen liittyvän hyvinvoinnin kannalta on sallittu ainoastaan, jos siihen liittyy 13 tai 14 artiklassa tarkoitettuihin luetteloihin sisältyvä yksittäinen terveystähte.”

- 8 Kyseisen asetuksen 13 artiklan, jonka otsikko on ”Muut kuin sairauden riskin vähentämiseen ja lasten kehitykseen ja terveyteen viittaavat terveystähteet”, 1–3 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Terveystähteet, jotka kuvaavat

- a) ravintoaineen tai muun aineen vaikutusta kasvuun, kehitykseen ja elimistön toimintaan, tai
- b) psykologisia toimintoja ja käyttäytymistä, tai
- c) laihtumista, painon kontrollointia, näläntunteen vähentymistä, kylläisyydentunteen lisääntymistä tai ruokavalion energiasisällön vähentymistä, sanotun kuitenkin rajoittamatta [laihdutukseen tarkoitettuista vähäenergisistä elintarvikkeista 26.2.1996 annetun komission] direktiivin 96/8/EY [(EYVL L 55, s. 22)] soveltamista,

tai joissa viitataan niihin, ja joihin viitataan 3 kohdassa tarkoitettussa luettelossa, voidaan esittää ilman 15–19 artiklassa säädettyjä menettelyitä, mikäli

- i) ne perustuvat yleisesti hyväksytyyn tieteelliseen näyttöön, ja
- ii) keskiwertokuluttaja ymmärtää ne helposti.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään 31. tammikuuta 2008 luettelot 1 kohdassa tarkoitetuista väitteistä sekä niihin sovellettavista edellytyksistä ja viittaukset asiaan liittyviin tieteellisiin perusteluihin.

3. Kuultuaan [Euroopan elintarviketurvallisuus]viranomaista komissio hyväksyy 25 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen yhteisön luettelon, jonka tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia sitä täydentämällä, 1 kohdassa tarkoitetuista sallituista väitteistä ja kaikki tarpeelliset näiden väitteiden käyttöä koskevat edellytykset viimeistään 31 päivänä tammikuuta 2010.”

- 9 Mainitun asetuksen 14 artiklassa, jonka otsikko on ”Sairauden riskin vähentämistä koskevat väitteet ja lasten kehitykseen ja terveyteen viittaavat väitteet”, säädetään seuraavaa:

”1. Sen estämättä, mitä direktiivin [2000/13] 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetään, seuraavia väitteitä voidaan esittää, mikäli ne on hyväksytty tämän asetuksen 15, 16, 17 ja 19 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti sisällytettäväksi yhteisön tällaisten sallittujen väitteiden luetteloon kaikkine tarpeellisine näiden väitteiden käyttöä koskevine edellytyksineen:

- a) sairauden riskin vähentämistä koskevat väitteet;
- b) lasten kehitykseen ja terveyteen viittaavat väitteet.

2. Tässä asetuksessa säädettyjen yleisten edellytysten ja 1 kohdan erityisten edellytysten lisäksi on sairauden riskin vähentämistä koskevien väitteiden osalta pakkausmerkinnöissä tai niiden puuttuessa esillepanossa tai mainonnassa ilmoitettava, että väitteessä tarkoitettuun sairauteen liittyy useita riskitekijöitä eikä yhden tekijän muuttumisesta välttämättä ole hyötyä.”

- 10 Kyseisen asetuksen 28 artiklan, jonka otsikko on ”Siirtymätoimenpiteet”, 5 ja 6 kohdassa säädetään seuraavaa:

”5. Edellä 13 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja terveysväitteitä voidaan esittää tämän asetuksen voimaantulopäivän ja 13 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen luettelon hyväksymisen välisenä aikana elintarvikealan toimijoiden vastuulla, mikäli väitteet ovat tämän asetuksen ja niihin sovellettavien kansallisten säännösten mukaisia, sanotun kuitenkin rajoittamatta 24 artiklassa tarkoitettujen turvaamistoimenpiteiden hyväksymistä.

6. Muihin kuin 13 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 14 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin terveysväitteisiin, joita on kansallisten säännösten mukaisesti käytetty ennen tämän asetuksen voimaantulopäivää, sovelletaan seuraavia säännöksiä:

- a) terveysväitteet, jotka on arvioitu ja hyväksytty jäsenvaltiossa, hyväksytään seuraavin edellytyksin:
  - i) jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä tammikuuta 2008 nämä väitteet sekä selvitys väitteen tueksi esitetyn tieteellisen näytön arvioinnista;
  - ii) [Euroopan elintarviketurvallisuus]viranomaista kuultuaan komissio tekee 25 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen tällä tavalla hyväksyttyjä terveysväitteitä koskevan päätöksen, jonka tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia sitä täydentämällä.

Terveysväitteitä, joita ei hyväksytä tämän menettelyn mukaisesti, voidaan käyttää kuuden kuukauden ajan päätöksen tekemisestä;

b) terveystäitteet, joita ei ole arvioitu eikä hyväksytty jäsenvaltiossa: näitä terveystäitteitä voidaan käyttää edelleen edellyttäen, että tämän asetuksen mukainen hakemus tehdään viimeistään 19 päivänä tammikuuta 2008; terveystäitteitä, joita ei hyväksytä tämän menettelyn mukaisesti, voidaan käyttää kuuden kuukauden ajan 17 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun päätöksen tekemisestä.”

11 Asetuksen N:o 1924/2006 29 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Sitä sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2007.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.”

Saksan oikeus

12 Elintarvikkeista, kulutustavaroista ja eläinten rehuista annetun lain (Lebensmittel, Bedarfsgegenstände und Futtermittelgesetzbuch, jäljempänä LFGB), sellaisena kuin se on pääasiassa sovellettavassa versiossaan, 11 §:n, jonka otsikko on ”Erehdyttämiseltä suojaamiseksi annetut säännökset”, 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Elintarviketta ei saa saattaa elinkeinotoiminnassa markkinoille käyttämällä siitä harhaanjohtavaa nimitystä, väitettä tai esillepanoa tai mainostaa sitä yleensä tai yksittäistapauksessa harhaanjohtavalla kuvauksella tai muilla toteamuksilla. Menettely on harhaanjohtavaa erityisesti, jos

1) elintarvikkeesta käytetään sellaista nimitystä, väitettä, esillepanoa, kuvausta tai muita toteamuksia, jotka ovat omiaan erehdyttämään elintarvikkeen ominaisuuksista, erityisesti tyyppistä, laadusta, koostumuksesta, määrästä, säilyvyydestä, alkuperästä, lähtöpaikasta tai valmistus- tai tuotantotavasta,

--”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

13 Ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, että Ehrmann valmistaa ja jakelee maitotuotteita, joihin kuuluu hedelmärahka (nimityksellä ”Monsterbacke”), jota myydään kaupassa kuusi 50 gramman painoista purkkia sisältävässä pakkauksessa (jäljempänä kyseinen tuote).

14 Kyseisen tuotteen pakkauksessa olevan ravintoainetaulukon mukaan energiasisältö 100 grammassa tätä tuotetta on 105 kcal, sokeripitoisuus 13 grammaa, rasvapitoisuus 2,9 grammaa ja kalsiumpitoisuus 130 milligrammaa. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuimainitsee vertailukohteena, että sadassa grammassa lehmänmaitoa on myös 130 milligrammaa kalsiumia, kun taas sokeripitoisuus on siinä vain 4,7 grammaa.

15 Vuonna 2010 jokaiseen kyseisen tuotteen pakkaukseen painettiin mainoslause ”Yhtä tärkeä kuin päivittäinen maitolasillinen!” (jäljempänä mainoslause). Tämän tuotteen pakkausmerkinnöissä tai esillepanossa ei ollut mitään asetuksen N:o 1924/2006 10 artiklan 2 kohdan a–d alakohdassa tarkoitetuista tiedoista.

- 16 Wettbewerbszentrale katsoi, että mainoslause oli LFGB:n 11 §:n 1 momentin toisen virkkeen 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla harhaanjohtava nimitys, koska siinä ei ilmoitettu kyseisen tuotteen sokeripitoisuutta, joka on selvästi suurempi kuin maidon. Lisäksi mainoslause oli sen mielestä ristiriidassa asetuksen N:o 1924/2006 kanssa siltä osin kuin se sisälsi tässä asetuksessa tarkoitettuja ravitsemus- ja terveystuotteita. Maitoon tehdyllä viittauksella ilmoitettiin sen mielestä ainakin epäsuorasti, että myös kyseinen tuote sisältää paljon kalsiumia, joten mainoslause ei ole pelkkä laatua koskeva maininta vaan sillä luvataan kuluttajalle myös terveyteen liittyvää etua.
- 17 Näin ollen Wettbewerbszentrale nosti Landgericht Stuttgartissa (Stuttgartin alueellinen tuomioistuin) kieltokanteen ja kanteen kehoitusmenettelystä aiheutuneiden kulujen korvaamiseksi.
- 18 Ehrmann vaati tässä tuomioistuimessa kanteen hylkäämistä ja vetosi siihen, että vaikka kyseinen tuote on maitoon verrattavissa oleva elintarvike, kuluttaja ei rinnasta sitä siihen. Kyseisen tuotteen ja maidon sokeripitoisuuksien vähäisillä eroavuuksilla ei myöskään ole merkitystä. Mainoslauseessa ei myöskään ilmaista tuotteen ravitsemuksellisia ominaisuuksia, vaan siihen sisältyy vain laatua koskeva väite, josta ei säädetä asetuksessa N:o 1924/2006. Ehrmann väitti myös, että mainitun asetuksen 10 artiklan 2 kohta ei ollut sovellettavissa pääasian tosiseikkojen tapahtuma-aikana sen 28 artiklan 5 kohdan nojalla.
- 19 Landgericht Stuttgart hylkäsi 31.5.2010 antamallaan tuomiolla Wettbewerbszentralen kanteen.
- 20 Wettbewerbszentrale teki valituksen, ja Oberlandesgericht Stuttgart (Stuttgartin alueellinen muutoksenhakutuomioistuin) hyväksyi 3.2.2011 antamallaan tuomiolla kieltovaatimuksen ja kehoitusmenettelystä aiheutuneiden kulujen korvausvaatimuksen. Tämän tuomioistuimen mukaan mainoslause ei ole asetuksessa N:o 1924/2006 tarkoitettu ravitsemus- eikä terveystuote, eikä se näin ollen kuulu kyseisen asetuksen soveltamisalaan. Mainoslause on kuitenkin LFGB:n 11 §:n 1 momentin ensimmäisen virkkeen ja toisen virkkeen 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla harhaanjohtava nimitys, koska kyseinen tuote sisälsi huomattavasti enemmän sokeria kuin sama määrä täysmaitoa.
- 21 Ehrmann teki Oberlandesgericht Stuttgartin tuomiosta Bundesgerichtshofille (liittovaltion tuomioistuin) Revision-valituksen, jossa se toisti vaatimuksensa Wettbewerbszentralen vaatimuksen hylkäämisestä.
- 22 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan mainoslause ei ole LFGB:n 11 §:n 1 momentin ensimmäisessä virkkeessä ja toisen virkkeen 1 kohdassa tarkoitettu harhaanjohtava nimitys, eikä sitä voida luokitella asetuksen N:o 1924/2006 2 artiklan 2 kohdan 4 alakohdassa tarkoitetuksi ravitsemusväitteeksi. Mainoslause on kuitenkin kyseisen asetuksen 2 artiklan 2 kohdan 5 alakohdassa tarkoitettu terveystuote. Mainoslauseen kohdeyleisön kannalta maidolla on erityisesti lasten ja nuorten terveyttä edistävä vaikutus varsinkin sen sisältämien mineraalisuolojen vuoksi. Mainoslauseessa annetaan kyseiselle tuotteelle suotuisa vaikutus rinnastamalla se päivittäiseen lasilliseen maitoa. Siten annetaan ymmärtää tämän tuotteen ja kuluttajan terveyden välillä olevan yhteys, ja tällainen yhteys riittää tuomion Deutsches Weintor (C-544/10, EU:C:2012:526, 34 ja 35 kohta) mukaan terveystuotteen toteamiseksi.
- 23 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa kuitenkin, että asetuksen N:o 1924/2006 10 artiklan 2 kohdassa säädetyt tiedot eivät sisällyneet kyseisen tuotteen pakkausmerkintöihin pääasian tosiseikkojen tapahtuma-aikana eli vuoden 2010 aikana.
- 24 Näissä olosuhteissa Bundesgerichtshof on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Oliko asetuksen N:o 1924/2006 10 artiklan 2 kohdassa säädettyä tietojenantovelvollisuutta sovellettava jo vuonna 2010?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

- 25 Aluksi on todettava, että asetuksen N:o 1924/2006 10 artiklan 1 kohdan mukaan terveystväitteet ovat kiellettyjä, jolleivät ne täytä mainitun asetuksen 3–7 artiklan yleisiä edellytyksiä ja saman asetuksen 10–19 artiklan erityisiä edellytyksiä ja jolleivät ne ole saaneet tämän asetuksen mukaista hyväksyntää.
- 26 Asetuksen N:o 1924/2006 10 artiklan 1 kohdasta ilmenee myös, että ollakseen tämän asetuksen mukainen terveystväitteen on sisällyttävä 13 ja 14 artiklassa tarkoitettuihin hyväksytyjen väitteiden luetteloihin. Tällainen edellytys merkitsee sitä, että näissä artikloissa tarkoitettut luettelot on hyväksytty ja julkaistu.
- 27 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa ennakkoratkaisupyynnössään tästä, ettei asetuksen N:o 1924/2006 13 ja 14 artiklassa tarkoitettuja luetteloja ollut vielä hyväksytty ja julkaistu pääasian tosiseikkojen tapahtuma-aikana.
- 28 Sen lisäksi, että terveystväitteen on täytettävä kyseisen asetuksen 10 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset, siihen on myös liitettävä mainitun asetuksen 10 artiklan 2 kohdassa säädetyt pakolliset tiedot.
- 29 Tämän säännöksen mukaan terveystväitteet ovat sallittuja vain, mikäli niissä mainitut tiedot sisältyvät pakkausmerkintöihin tai niiden puuttuessa ne ilmoitetaan esillepanon tai mainostamisen yhteydessä.
- 30 Asetuksen N:o 1924/2006 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut edellytykset mainitaan välittömästi tämän asetuksen 10 artiklan 1 kohdassa sitä varten, että terveystväite ei ole kielletty, säädettyjen edellytysten jälkeen. Mainitun asetuksen systemaattisen tulkinnan mukaan asetuksen 10 artiklan 2 kohdassa mainitut edellytykset on täytettävä sen 1 kohdassa säädettyjen lisäksi, ja niissä edellytetään, että 1 kohdassa mainitut edellytykset täytetään, jotta terveystväite hyväksyttäisiin saman asetuksen nojalla.
- 31 On todettava, että asetuksen N:o 1924/2006 28 artiklassa säädetään siirtymätoimenpiteistä, joiden tavoitteena on, kuten tämän asetuksen 35 perustelukappaleessa todetaan, että elintarvikealan toimijat voivat mukautua tämän asetuksen vaatimuksiin. Näistä siirtymätoimenpiteistä säädetään terveystväitteiden osalta saman asetuksen 28 artiklan 5 ja 6 kohdassa.
- 32 Asetuksen N:o 1924/2006 28 artiklan 5 kohdan mukaan 13 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja terveystväitteitä voidaan esittää kyseisen asetuksen voimaantulopäivän ja 13 artiklan 3 kohdassa tarkoitettun luettelon hyväksymisen välisenä aikana elintarvikealan toimijoiden vastuulla, mikäli väitteet ovat asetuksen N:o 1924/2006 ja niihin sovellettavien kansallisten säännösten mukaisia, sanotun kuitenkin rajoittamatta 24 artiklassa tarkoitettujen turvaamistoimenpiteiden hyväksymistä.
- 33 Kyseisen asetuksen 28 artiklan 5 kohdan sanamuodosta ilmenee siten, että elintarvikealan toimija voi omalla vastuullaan ja määritellyissä olosuhteissa käyttää terveystväitteitä saman asetuksen voimaantulon ja asetuksen 13 artiklassa tarkoitettun luettelon hyväksymisen välisenä aikana. Tältä osin on muistutettava, että tämä asetus tuli sen 29 artiklan mukaan voimaan 19.1.2007 ja sitä on sovellettu 1.7.2007 lähtien.
- 34 Muihin kuin asetuksen N:o 1924/2006 13 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 14 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin terveystväitteisiin sovelletaan kyseisen asetuksen 28 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua siirtymätoimenpidettä.

- 35 On kuitenkin todettava, että mainittu säännös koskee terveystuotteita, joita on käytetty kansallisten säännösten mukaisesti ennen asetuksen N:o 1924/2006 voimaantulopäivää eli ennen 19.1.2007. Nyt käsiteltävässä asiassa ennakkoratkaisupäätöksestä ilmenee, että mainoslause alettiin käyttää kyseisessä tuotteessa vuoden 2010 aikana. Mainitun asetuksen 28 artiklan 6 kohtaa voidaan siis soveltaa pääasian kaltaisessa asiassa.
- 36 Riippumatta asetuksen N:o 1924/2006 10 artiklan 3 kohdan mahdollisesta soveltamisesta ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tarkistettava, kuuluuko mainoslause tämän asetuksen 13 artiklan 1 kohdan a alakohdan soveltamisalaan, ja jos kuuluu, täyttääkö se sen 28 artiklan 5 kohdassa säädetyt edellytykset.
- 37 Jos näin on, tämän tuomion 30 kohdassa mainitusta systemaattisesta tulkinnasta johtuu, että terveystuotteeseen, joka ei ole kielletty asetuksen N:o 1924/2006 10 artiklan 1 kohdan perusteella, luettuna yhdessä kyseisen asetuksen 28 artiklan 5 kohdan kanssa, on liitettävä mainitun asetuksen 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut tiedot.
- 38 Saman asetuksen 28 artiklan 5 kohdassa todetaan vastaavasti, että terveystuotteita voidaan esittää, mikäli ne ovat asetuksen N:o 1924/2006 mukaisia, mikä tarkoittaa sitä, että niissä on noudatettava erityisesti kyseisen asetuksen 10 artiklan 2 kohdassa säädetyt tietojenantovelvollisuuksia.
- 39 Tätä systemaattista tulkintaa tukee se, ettei asetuksen N:o 1924/2006 10 artiklassa, sen 28 artiklan 5 kohdassa eikä missään muussa sen säännöksessä säädetä, että tämän asetuksen 10 artiklan 2 kohtaa sovelletaan yksinomaan mainitun asetuksen 13 artiklassa tarkoitettujen hyväksyttyjen väitteiden luettelon hyväksymisen jälkeen.
- 40 Lisäksi on niin, kuten asetuksen N:o 1924/2006 1 artiklassa todetaan, että asetuksella on tarkoitus varmistaa sisämarkkinoiden tehokas toiminta ja kuluttajansuojan korkea taso. Tältä osin mainitun asetuksen ensimmäisessä ja yhdeksännessä perustelukappaleessa täsmennetään, että erityisesti on annettava kuluttajille tarvittavat tiedot tietojen valintojen tekemiseksi.
- 41 Kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 83 kohdassa, asetuksen N:o 1924/2006 10 artiklan 2 kohdassa säädetyjen tietojen ilmoittaminen mahdollistaa kuluttajansuojan varmistamisen paitsi silloin, kun elintarvikkeesta esitetään kyseisen asetuksen 13 artiklan mukaisesti hyväksyttyyn luetteloön sisältyvä terveystuote, myös silloin, kun tällaista väitettä käytetään mainitun asetuksen 28 artiklan 5 kohdassa säädetyin siirtymäsäännöksen mukaisesti.
- 42 Lisäksi siltä osin kuin kyseessä on väite, joka ei ole kielletty asetuksen N:o 1924/2006 10 artiklan 1 kohdan perusteella luettuna yhdessä sen 28 artiklan 5 kohdan kanssa, se, että kyseisen asetuksen 13 artiklassa tarkoitettua hyväksyttyjen väitteiden luetteloa ei vielä ole hyväksytty, ei oikeuta sitä, että elintarvikealan toimija on vapautettu velvollisuudestaan toimittaa kuluttajalle mainitun asetuksen 10 artiklan 2 kohdassa säädetyt tiedot.
- 43 Asetuksen N:o 1924/2006 28 artiklan 5 kohdassa vahvistetun siirtymätoimenpiteen puitteissa elintarvikealan toimija, joka on tehnyt päätöksen käyttää terveystuotetta, on vastuussa siitä, että hän tuntee kyseessä olevan elintarvikkeen terveystuotteiden vaikutukset ja että hänellä jo on tämän asetuksen 10 artiklan 2 kohdassa vaaditut tiedot.
- 44 Edellä esitettyjen päätelmien perusteella esitettyyn kysymykseen on vastattava, että asetusta N:o 1924/2006 on tulkittava siten, että kyseisen asetuksen 10 artiklan 2 kohdassa säädetyt tietojenantovelvollisuudet olivat voimassa jo vuonna 2010 sellaisten terveystuotteiden osalta, jotka eivät olleet kiellettyjä mainitun asetuksen 10 artiklan 1 kohdan perusteella, luettuna yhdessä saman asetuksen 28 artiklan 5 ja 6 kohdan kanssa.

Oikeudenkäyntikulut

- 45 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (neljäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Elintarvikkeita koskevista ravitsemus- ja terveystähteistä 20.12.2006 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1924/2006, sellaisena kuin se on muutettuna 9.2.2010 annetulla komission asetuksella (EU) N:o 116/2010, on tulkittava siten, että kyseisen asetuksen 10 artiklan 2 kohdassa säädetty tietojenantovelvollisuudet olivat voimassa jo vuonna 2010 sellaisten terveystähteiden osalta, jotka eivät olleet kiellettyjä mainitun asetuksen 10 artiklan 1 kohdan perusteella, luettuna yhdessä saman asetuksen 28 artiklan 5 ja 6 kohdan kanssa.

Allekirjoitukset